

Vienos nuotraukos istorija: paslaptingoji sodyba

Ši nuotrauka daryta 1967 m. liepos 28 d. Šilutės raj., Jurgaičių km. Ant suoliuko sėdi mano seneliai su tėvais. Tuo metu mano mama dar nebuvo gimusi. Čia mano senelio gimtinė.

Mano senelė užaugo neturtintoje šeimoje, nes buvo pokario laikai, kūrėsi kolūkiai, šeima buvo didelė; joje augo net septyni vaikai - keturi berniukai ir trys mergaitės. Mano senelė buvo vyriausia iš dukrų. Jos tėvai turėjo daug dirbti, kad galėtų išlaikyti šeimą. Todėl senelei teko auginti visus jaunesnius brolius ir seseris. Jos vaikystė ir jaunystė buvo pakankamai sunki, nes teko kęsti nepriteklių.

Sodyba, kurioje užaugo mano senelis, buvo labai graži, tačiau apgaubta mistikos ir nepaaiškinamų dalykų. Joje gimė ir augo senelis, jo sesuo ir dar du mažesni broliai. Vėliau joje gimė ir savo vaikystės dienas leido mano mama su dviem savo seserimis. Mama pasakojo, kad sodyba buvo apsodinta įvairiaspalviais jurginiais, augo trys dideli medžiai: ąžuolas, klevas ir liepa, po kuria buvo pakabintos sūpuoklės. Sode buvo daug trešnių, vyšnių bei keletas bičių avilių. Mama mena, kaip vaikystėje laižydavo saldžius medaus korius, bei kaip aukštai įsiropštus į trešnę skanaudavo didžiules

raudonas uogas. Tačiau, kad ir kokia graži buvo sodyba bei geri ten gyvenantys žmonės, ji traukte traukė nelaimės. Į šį namą buvo įtrenkęs žaibas. Kai tai nutiko, mano senelis buvo dar labai jaunas. Jis sėdėjo ant lovos ir gavo elektros iškrovą- namas tada buvo užsidegęs. Jų šeima ir mano senelis daug meldavosi, gal dėl to ši nelaimė nebuvo tokia skaudi. Kai seneliui buvo aštuoniolika metų, jo sesuo iškrito iš obels ir jai lūžo kaklo slankstelis. Ją ilgai gydė, tačiau netrukus ji mirė. Po kelių dešimčių metų panaši nelaimė ištiko ir senelio brolių. Jis važiuodamas su arkliu nukrito ir jam taip pat lūžo kaklo slankstelis. Nuo to laiko jis nejudindamas nei rankų, nei kojų, išgyveno keturiolika metų. Šių metų vasario mėnesį mirė. Mano senelis vaikystėje buvo labai greitas, vikrus, sumanus berniukas, tačiau jo taip pat nelaimės nepaliko. Baigęs pirmą klasę, jis susirgo epilepsija, tad mokyklos lankyti nebegalėjo. Pasveiko tik sulaukęs trisdešimties metų. Taigi tokios menkos žinios liko visą gyvenimą. Tačiau jis ir be mokslų mokėjo statyti nesudėtingus namus bei atlikti įvairius staliaus darbus.

Didelių nelaimių nepalietas liko jauniausias brolis Jokūbas. Jis yra vienas žymiausių Lietuvos mokslininkas-astrofizikas, gamtos mokslų daktaras. Dabar jis dirba Vilniaus universitete, fizikos fakultete vyr. dėstytoju, docentu. Nuo 1992 m. jis yra astronomijos observatorijos vedėjas. Jokūbas pasakojo, kaip jis per teleskopą stebi žvaigždes bei atlieka mokslinius tyrimus ir skaičiavimus. Dėdė Jokūbas pasakojo, kad Vestos vardu yra pavadintas ketvirtasis Saulės sistemos asteroidas. Aš jį norėčiau pamatyti per teleskopą ir sužinoti, kaip atrodo tokį pat kaip mano vardas turintis dangaus kūnas. Dėdės Jokūbo Sūdžiaus portretas kabo Švėkšnos „Saulės“ mokykloje, kurią jis baigė aukso medaliu.

Mano senelio mama, mano prosenelė, buvo labai pamaldi, ji bijojo šėtono. Ji mirė nuo to, kad šiame name gyveno vauduoklių. Prieš mirtį ji gyveno viena ir jai teko grumtis su vauduokliais tol, kol sustojo jos širdis. Ji buvo susižeidusi, matėsi mėlynės.

Sklando legendos, kurias kaimo žmonės pasakojo, jog mano prosenelė tokios nelaimės persekioja dėl to, kad dar kai jos tėtis buvo jaunas, t.y. apie 19 a. viduryje, gyveno kaime vargšas, kuris visą gyvenimą elgetavo ir taupė pinigus. Sutaupytas auksines monetas jis slėpė kapinaitėse po antkapiu. Mano prosenelės tėtis pasekė tą vargšą ir pamatęs, kur elgeta slepia savo auksinius, juos paėmė. Neberadęs pinigų vargšas iš sielvarto po kelių dienų mirė. Jo skausmas buvęs toks stiprus, kad jis prakeikė tą žmogų ir jo vaikus. Kiek pamena kaimo žmonės, mano prosenelė turėjo auksinių pinigėlių, tačiau niekas tiksliai nežino, ar jie buvo visi jos uždirbti, ar vis dėlto buvo paveldėta ir tų nesąžiningai gautų savo tėčio pinigų. Pinigai gulėję po antkapiu ir pavogti iš elgetos negalėjo atnešti laimės.

Vesta Paušaitė,

Klaipėdos „Versmės“ progimnazijos, 6 c klasės mokinės

